

[Maustrup Clemmensen.]

ser, være overordentlig ønskeligt, om pengepolitikken kunne lempes noget.

Der er derudover en prisudvikling, der er alvorlig, ikke katastrofal, men i hvert fald betænkelig og alvorlig, og også af den grund er det ulykkeligvis nødvendigt at fastholde en stram finanspolitisk linje. Jeg erkender da — og synes, det er nødvendigt, vi fra alle sider erkender det — at man ikke med decimaler kan beregne, hvor stort et kasseoverskud der i en sådan økonomisk situation er behov for; det er vel helt naturligt, at der kan anlægges en noget forskellig vurdering på disse områder.

Det er rigtigt, som det netop nu er fremhævet af den socialdemokratiske ordfører, at det kasseoverskud, der var tale om, da man skulle fastlægge udskrivningsprocenten i maj-juni 1969, var af en størrelsesorden på omkring 1 milliard kr. eller så. Det er også rigtigt, at det kasseoverskud, man nu regner med, er af størrelsesordenen 1½ milliard kr. eller så, men det er desværre nødvendigt at tilføje, at den økonomiske situation, at betalingsbalanceudviklingen i dag er væsentlig mere alvorlig, end man kunne forudse i maj-juni 1969. Derfor er det altså ikke, som oppositionen synes at mene, således, at man bare siger: vi skal stramme så meget som muligt, og det var dejligt, nu kom der 500 mill. kr. mere ind. Det er jo ikke en form for sadisme, der skal udøves af finanspolitisk karakter, men det er en erkendelse af, at betalingsbalancen gør det nødvendigt i dag at gennemføre en strammere finanspolitik, end man kunne forudse det var nødvendigt, da man i maj-juni 1969 drøftede disse spørgsmål. Der er altså efter vor opfattelse en realøkonomisk baggrund, der gør denne stramme finanspolitik nødvendig, hvor beklageligt det end i øvrigt er.

Det, der derudover — sådan hørte jeg i hvert fald den socialdemokratiske ordførers tale — er et større tema i denne debat, er vel spørgsmålet om forhandlingerne i det såkaldte 21 mands udvalg. Det kan der jo siges meget om. Hvis en samtidshistoriker havde haft lejlighed til at overvære forhandlingerne, kunne han sikkert have uledt meget interessant deraf, men er der dog ikke grund til fra alle sider, både fra oppositionens og fra regeringspartiernes

side, at understrege, at der førtes i dette 21 mands udvalg en saglig forhandling? Jeg drømmer ikke om at påstå, at oppositionspartierne ikke havde forhandlingsvilje og forhandlingsevne i det pågældende udvalg. Det havde man, det respekterer også det konservative folkeparti. Vi ved, at man ikke føler voldsom trang til at gøre gengæld og sige, at regeringspartierne havde en lige så stor forhandlingsvilje, men jeg tror, man må erkende, at vi på en række sagligt væsentlige områder kom hinanden nærmere. Der er efter min mening ingen tvivl om, at det skader forhandlingsklimaet, hvis man efter et sådant udvalgsarbejde forsøger at fremstille det fra den ene eller den anden side på en måde, der kun uddyber kløfterne i den økonomiske politik.

Lad mig have lov at nævne nogle eksempler på, at der virkelig var mulighed for sagligt at drøfte tingene og forhandle tingene. Det var — også lang tid inden 21 mands udvalget blev nedsat — fra regeringspartiernes side understreget, at de skævheder, der har ramt en række af folkepensionisterne, var aldeles utilsigtede, og at disse skævheder derfor burde rettes. Det fremgik af udvalgsarbejdet, at det var behæftet med adskillige tekniske problemer at gennemføre de nødvendige rettelser, men der er fuldstændig bred politisk enighed herom, og jeg vil gerne på ny give udtryk for, at det konservative folkeparti ønsker disse skævheder rettet, og ventet og håber og tror, at forslag herom endda overordentlig snart vil blive fremsat for tinget. Jeg tror derefter ikke, der på dette væsentlige og for mange medborgere afgørende område er principielle uenigheder, tværtimod er der opnået en endnu større grad af enighed, end der var før.

Den nye arbejdsløshedslov har også været drøftet, de sats, der skulle være gældende, og den ikrafttrædelsesdato, der kunne være spørgsmål om. Der har netop i tinget i denne uge været førstebehandling af forslaget, og derfor ville det oprigtigt sagt være lidt unaturligt, hvis vi skulle gentage debatten nu her i slutningen af ugen, men jeg vil gerne understrege, at der også her er betydelig enighed, også om at finde frem til en tidligere ikrafttrædelsesdato end den, der oprindeligt var angivet i lovforslaget. Også her gør jeg opmærksom på, at der er